

לקוטי שיחות
PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS

הקשר בין סיום חומש שמות להתחלת ויקרא

פקודי
פרויקט ליקוטי שיחות
חלק ט"ז, פקודי ג'

זכויות יוצרים

כל הזכויות שמורות ל-'אביטה'
אין לשכפל, להעתיק, לערוך, לחתוך,
לתרגם, לצלם, להקליט או לאחסן
במאגר מידע שיטעון זה או חלקו.

הקדמה

הקדמה

פרשת פקודי מסתיימת בתיאור הקמת המשכן והשראת השכינה במשכן

”וַיְכַסּוּ הָעֲנָנִים אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְכָבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן” (מ,לד)

לאחר מכן עוברת התורה לתיאור תפקיד הענן במסעות בני ישראל

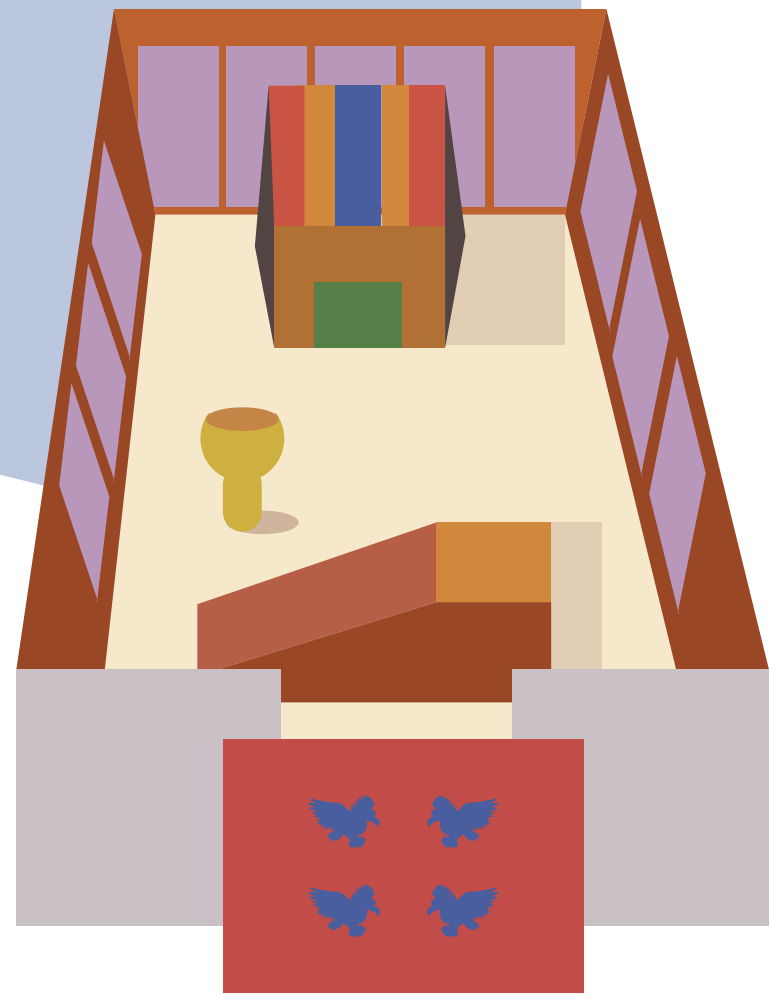
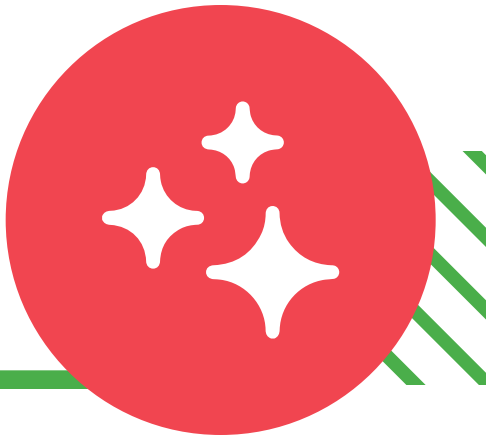
ובכך מסתיים חומש שמות:

”וּבַהֲעֲלוֹת הָעֲנָנִים מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם” (מ,לו)

”וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מֹשֶׁה”

הקדמה

לאחר מכן נפתח חומש ויקרא בקריאה של ה' למשה
להיכנס לאוהל מועד – ”וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מֹשֶׁה”.

קריאה זו מהווה המשך לתיאור המצב שמשה לא יכול היה
להיכנס לאוהל מועד לאחר הקמת המשכן:

”וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן...”

יוצא מכך שהתורה מפסיקה את רצף הדברים בתיאור תפקיד הענן במסעות.

מה השאלה המרכזית?

השאלה המרכזית

?

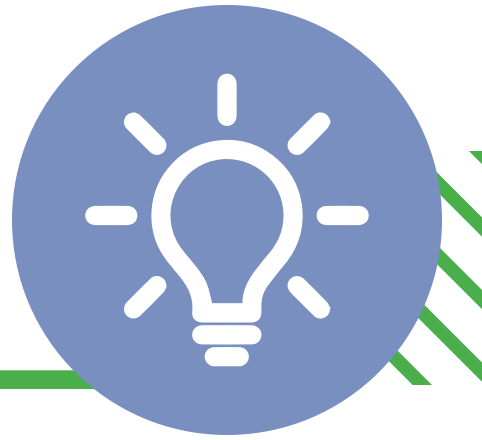
מה הקשר בין תיאור היציאה למסעות לבין הקמת המשכן
והשראת השכינה ?

נקודת הביאור

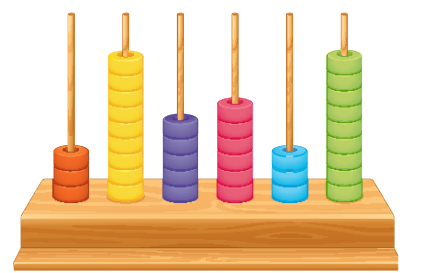
נקודת הביאור

בספר שמות ישנם שני דברים הנראים סותרים לכאורה:

'מניין' ו'גאולה'.

מניין – כאשר סופרים משהו הרי זו הוכחה

שהדבר הוא מוגבל בכמות. (**גבול**)

גאולה – מצב של יציאה ממיצרים והגבלות. (בלי גבול)

נקודת הביאור

שני עניינים אלו חוזרים על עצמם בפרשות הפותחות ומסיימות את החומש וכן בתוך הפרשיות עצמן:

פרשת פקודי

פתיחה - מניין משקלי נדבות המשכן.
(גבול)

המשך - השראת השכינה במשכן.
(בלי גבול)

פרשת שמות

פתיחה - מניין בני ישראל. (גבול)

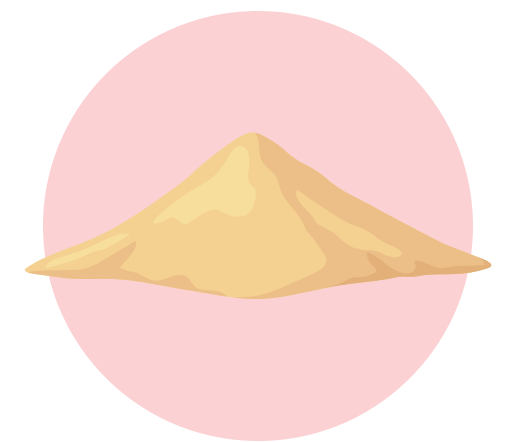
המשך - ההתפתחות והגדילה של בני ישראל "פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד" (בלי גבול)

נקודת הביאור

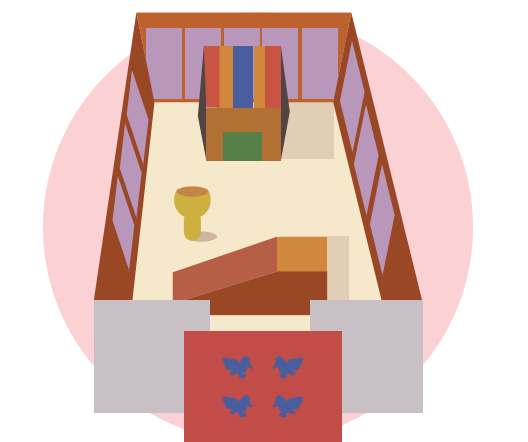
המטרה של הבאת שני ההפכים ביחד היא – איחוד בין 'בלי גבול' ל'**גבול**'.
מציאות ההפכים הללו מתרחשת אף בתוך הגבול, ובתוך הבלי גבול.

מניין בני ישראל – 'והיה מספר בני ישראל כחול הים
אשר לא ימד ולא יספר' (מספר- גבול, לא יספר- בלי גבול)

המשכן – השראת השכינה שהיא למעלה ממדידה

והגבלה שרתה על כלי המשכן שהם בעלי גבול.

נקודת הביאור

יסוד זה נובע מעצם הכוונה העליונה בבריאת העולם
אשר יש בה 2 עניינים:

דירה - לעשות דירה לו יתברך, לעצמותו האינסופית.

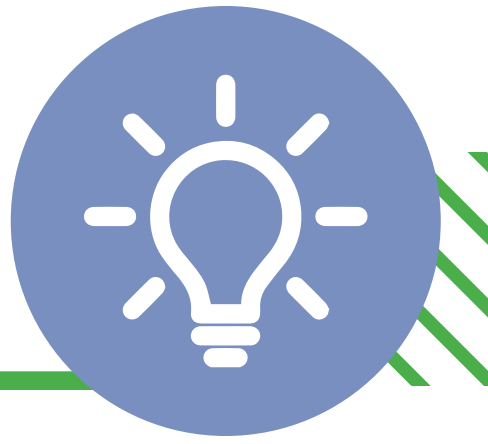

בעולם הגשמי - הדירה צריכה להיות ב'תחתונים' דווקא,

בעולם הזה הגשמי והמוגבל.

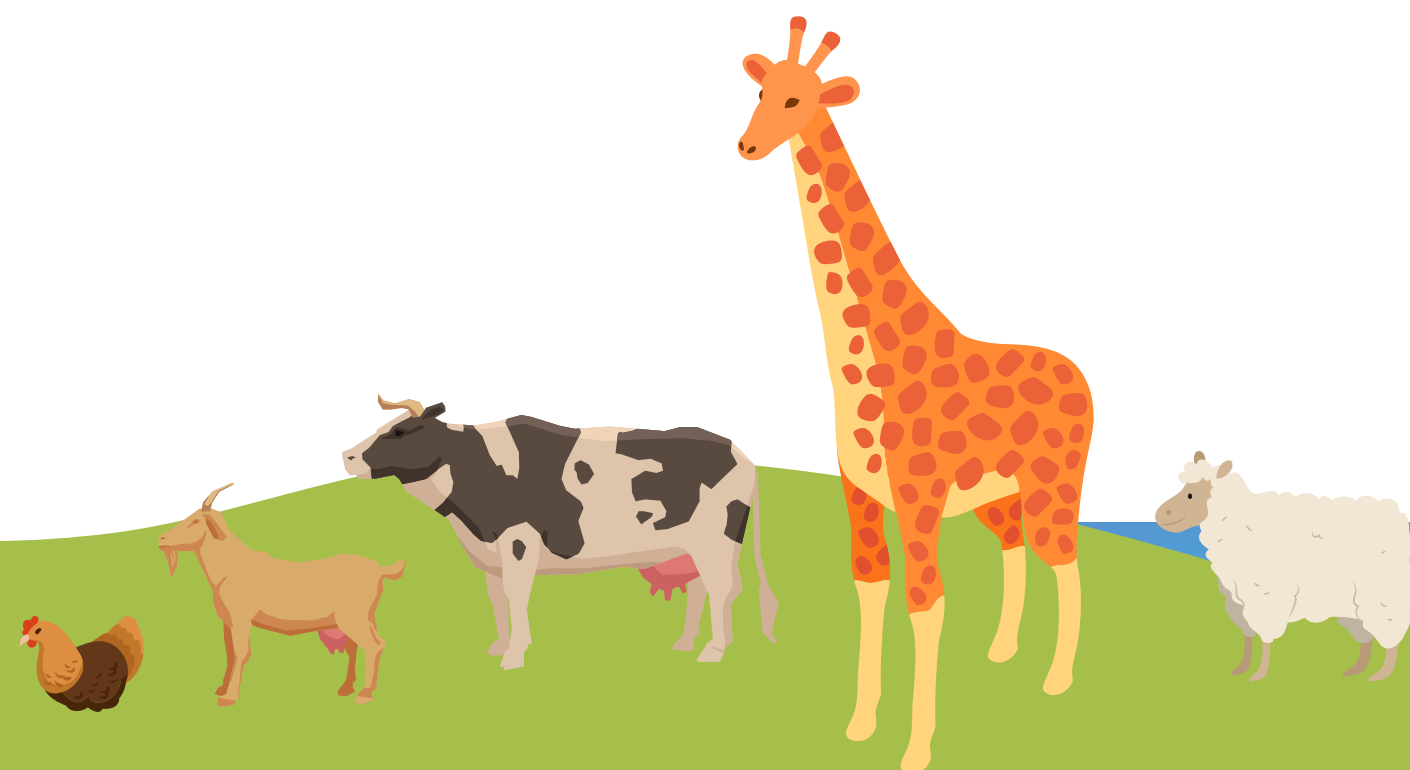
נקודת הביאור

תהליך זה מתרחש בעיקרו בחומש שמות:

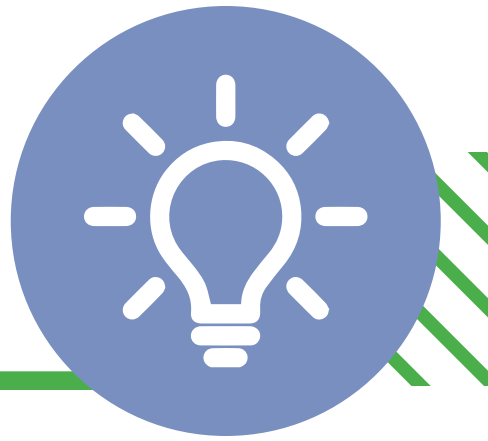
א. ספר בראשית - תיאור הבריאה לפני שהתגלתה מטרתה:

"בשביל התורה ובשביל ישראל".

נקודת הביאור

ב. ספר שמות - תיאור בניית עם ישראל וקבלת התורה.

על ידי ישראל והתורה מתממשת כוונת הבריאה.

1. תחילת החומש - הכוונה הפנימית, שבני ישראל הם מאוחדים

עם עצמותו יתברך. (המניין נועד להראות

את חיבתן של בני ישראל אצל הקב"ה)

2. סוף החומש - הביצוע בפועל, על ידי עשיית משכן לה' יתברך

מדברים גשמיים.

הביאור

האדמו"ר הזקן

הביאור

האדמו"ר הזקן מבאר שהמסעות במדבר רומזים לבירור וזיכוך "מדבר העמים" במשך תקופת הגלות. "ובעלות הענן" – כאשר מסתלקת השכינה, ישראל 'מבררים' ומגלים את האלוקות בעולם.

לכן ההמשך הוא תיאור עבודת הקורבנות אשר מטרם - 'לברר' ולהעלות את הבהמה הגשמית ולהפוך אותה לקדושה.

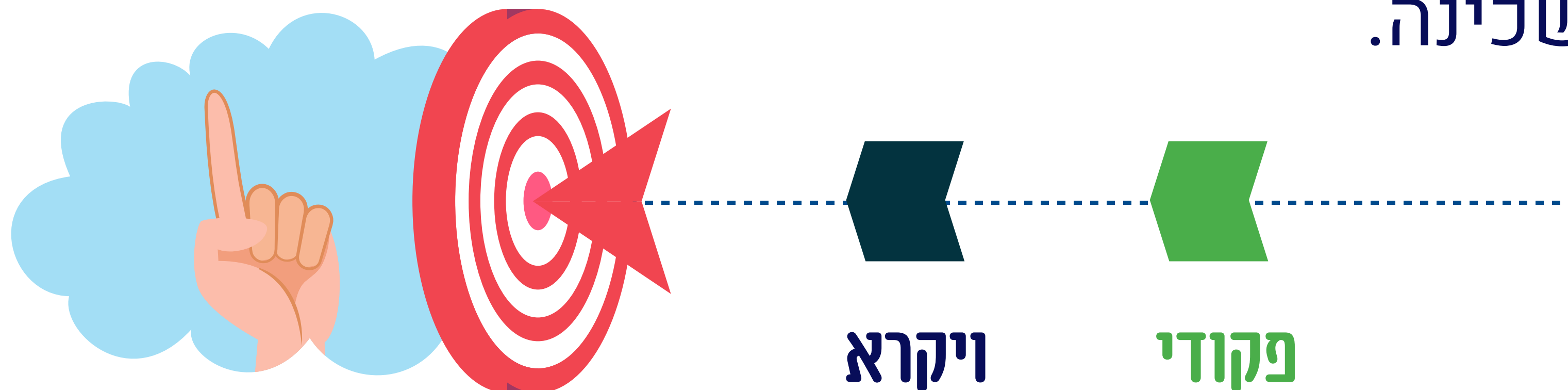

האדמו"ר הזקן

הביאור

בצורה זו מובן כיצד סדר הדברים בפרשת פקודי
והתחלת ויקרא הינם תהליך אחד רצוף אשר מטרתו היא עשיית
דירה לה' יתברך בעולם תוך בירור וזיכוכ הגשמיות
ככלי להשראת השכינה.

ההוראה לחיים

ההוראה לחיים

המסעות בגלות אינם פשוטים וגילוי השכינה חסר, אך דווקא על ידי העבודה בזמן זה – **מתגלה שורשם של ישראל** כפי שהם מאוחדים עם עצמותו יתברך.

לכן עלינו להבין שעל אף חושך הגלות הכללי ומצבנו הפרטי, על ידי כך שיהודי מבצע את שליחות ה' בכל המסעות שלו בחייו

הוא מקבל שפע רב מלמעלה להמשך המסעות, עד לשפע שיתגלה בחניה הסופית בגאולה האמיתית והשלימה.

לקוטי שיחות
PROJECT
LIKKUTEI
SICHOS

**"כל העניינים המסופרים בתורה
(מלשון הוראה), מכילים בתוכם
הוראות נצחיות לכל יהודי ויהודי
בכל זמן, ובכל מקום."**

(שיחת ויגש, תשנ"ב)

